

Ir pagaliau S. Nėris savo vileniji poeziijoje gyvenimą vaivduoja taip kov. dėl savęs įprasminimo, kovę už gyvenę ateity:

Tad būt gyvenimas molonus,-
Kova dėl jo kanti --
Dėl ateities dugnų svajonius
Mes žūvam dabarty.

Nepaisant niūrių spalų, atsi palaipsniui
atnirandanių vaivduojant gyvenimą, visose
S. Nėries eilėse išliela noras gyventi, gyvenimo
meili. Karo meto eilėrašiuose poeti jau
ragina kurti siuvesnių, tailesnių gyvenimų
ir ji myleti:

Dainuok, iūdū, gyvenimą:

Padangi raulito u gyne,
Ir deversfi vejo genamą,
Ir smėlio taką per puelyną.

(„Dainuok, iūdū, gyvenimą“)

Nebrankyk!

5/5

Klaikis darbas
Klaidy taimyas

✓
91 10 14

Poetės vaugai u išgyvenimai, valgio, atsir-
pindejo u jo eilėse.

(...) tad gyvenimas - arčiau jaunystėj
tad jamaroma kovoti u gyvenimo negardo-
mio (...)

Greta eilėraščių apie vis aplankantį slaus-
mo (...)

dabu gerai tai atsildidžia eilėraštus...)

Rainelis

✓

1
91 10 20

„Kol jaunes, o boli; sek pačios quido...“
U. Kudirkos

Tokiais žodžiais U. Kudirkos kiečia ju-
nimą pamąstyti apie savo jaunystei jėgas
u galimybes, apie energiją, kuri tarp netaik-
sueina veltui! Nes mes, išpaikinti ir ište-
rinti, pamirštam apie tai, tad laikas erga,

su kiekvienu akimirką gyvenimo lile vis
marčiau, O juk reikia net nuveikti!

Jek „taip tūrs ima stingti, duanai ju
susnūdus, vėlu jieki prie darbo; ~~nė~~ nes i
nepjausi“ - roko V. Kudirkos tame pačia
me eilirastyje „Labora“.

Kaij mes migstame atidilioti marčiau
mes dalykeliuš vis rytduinai, vis... O
dabar pailsčiu... Jek tūsa, kad tikenas
darbas - geriauvis poillis. O kaij dočinai
mes ilnimis iki nuobodumo, kai aplinkui
tiek darbus, kurios nuveikus apie tave
tuypas jaukumas ir šiluma...

„Kol dar idealais, brol, venęsisi,
kaij idealo, tėk u aukštoto,
O skubink! Paskui tu... jis išniādėsi
Dėl trespinio aukro, gaudaus valgio
raukito.“

Thq norėta paralyti ijomis eilečemis?
O skubink!“ - ragina poetas. Kol jaunes...
Kol jaunes, tu gali išriugdyti doros ir
gerio dauges, silti u giretis idealais. Gali;

tol taves neinko balsauš paraulio nei-
perčiai. Paraulio, leuis ne tek grarius ir
žveles, bet, plaukelius iš lietus pusis, per-
vinas ir nuodėmingas... Tai jaunystes
Lypina energijos is romantikos, vidiga di-
diems darbams. Prakidž jaunyste užaici,
po to sakys: „Koks ai buvau svailas...“

Jek atejaunyste, dega bučinėj sventa
ugnis toji, kur trauktia prie darbos ir duode
tek vieko, jog mentas ir nėpmas net milāiniu
stoji, O diebl, idant reitis ugnis ta ant
neko!“ - ir vel prisimenu V. Kudirką.

Kiek daug mūsų išvienilių poetų ir
aktorių - miri anksti, kodėl? Ranau, ditto
nugyvenę ne išs~~au~~navo amžius
kad jie gyveno, visas jegas autodam
žmonims, gyveno ne sau, o kitiems, ir
mirdami jie galijo paralyti: „Gyrinimas,
nos trumpas buvo, bet prasminges...“

Je „renypulijo u njo, lang, be ukurio žen-
ilo, kad žmogumi buvę.“ Turbiut todil
jie liko gyvi u nuimirsti; kad sau
trumpame gyvenime jie dalino kitiems. ✓

mumyse yra daleli jy. Ko mes naliunime ateinancių lontai, ko duonime užums žmonims? Ar yra gerio ir īvento parauojimo daugelis mūry īmidye? Ko mes mokėjime, kokie mūry jaunystei idealai?

Ar mes nugebėjime ne grožitis ir ūausti; „Ač, kokie mes geri!“, o iš tikslyje būti gerai ir atiduoti rauč žmonims? Apie vira tai tuime pagalvoti dabu, kol dar nevelu.

V. Kudirkos eilėrastys „Ne tas yra didis“
salo: „Til tas yra didis, kuris gyvastį raus pastyki teikimui til autimams laimes...“

Gal tai yra gyvenimo mame?

Ir tada galisi paralyt prieš mirdamas:
„Gyvenimas buvo prassingas...“ 5-14

Alaidy taisymas

(...) namostytė apie rauč jaunystei jiegas...
Iš reikia būt nuveikti!

„Taip būs ima stigti, dvaria jau nesniudas, vėlu juk poie darbo: nerini, nejauki.“

Tai jaunystės energija ir romantika uždega didiemis darbams.

Manau dėlto, kad je gyveno, visas jėgas aukodami žmonėms ² gyveno ne rau, o užteems, ir mirdami (...)

Z

Raijinėlis

911104

Praxiausia sierte

Tu girdėjai, eaj stambą eglę, priuys,
mislo takas ir ~~—~~ sniegas, gigandantis
no logom? Né? Tada būtinai palaukys.

Kai saltas saulės spindulys slysteli
sakomis, užflostytomis sniego pūtais,
tavyje, karbur videje, nestambą vos girdi-
mai varpeliai... Tarytam tas varpeliai
groti... O tie varpeliai ~~—~~ kristoliniai, rauč